

EX LIBRIS

K. RAUD

WILLEM REIMAN
PATRIAE INSERVIENDO CONSUMOR

A2057.

E e s t i r a h w a

50: aastase

Jubelipiddo = Laulud.

Tarto

Wannemuine-seltsist

wäljaantud.

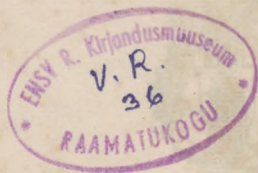
Tartus, 1859.

Trükkitud H. Laakmanni jures.

Zensuri poolest lubatud.

2. Juulil, 1869, Riias

Zensor Mihkel Suigufar.

1. Sionis kõik wahhid hüüdwad.

1. Sionis kõik wahhid hüüdwad, Nad linna kõrgeist tornist hüüdwad: Jerusaleml, oh ärka ja! Kesk ö-tund on kätte jõudnud, Dh tõuske üles, targad neitsid, Ja ehhitage endid ka! Kõik wõtke lambid nüüd, Sest Peigmees otab teid! Halleluja! Dh ruttage, Et ollete Kõik walmis Peio pulmale!

2. Wahhid laulwad, Sion kuleb, Nüüd temma ruttust' üles tõuseb Ja ehhitab end rõmoga. Peigmees tulles taewast auus, Ja wägga sures armastuses, Ja walgus paistab selgest' ka. Dh tulles, kallid Peig! Dh Jeesus, Summal' Poeg! Hosianna! Nüüd lähkame So järrele, So pulma sömaaeale.

3. Kõik maailm sull' auu andko, Kõik innimesed, Inglid kiitko Sind passuna ja kandlega. Sinna wiid meid pärrast surma Siit taewase Jerusalemma, Seal rõmustad meid lõpmata. Ei näinud silmad weel, Ei kuulnud kõrwad teal Sedda rõmo; Sest hõiskame Ja laulame Nüüd: Halleluja! rõõmsaste.

2. Kida nüüd Issandat, minno südda!

1. Kida nüüd Issandat, minno südda! Ma kidan tedda surmani; Runni mul ello weel ilmas nähha, Siis laulan temmal' otsani. Kes ihho hinge annud mull', Sell' olgo kitus ikka teal. Halleluja! Halleluja!

2. Kannab kegi siin üllekohhut: Ta sadab temmal' õigust kül; Kes roga himmustab, sell' on lodud So ihho toiduks wilja teal. Kes wangistud, saab wallale, Ta arm on mitmesugunne. Halleluja! Halleluja!

3. Kida sest tedda, ja usklik seme; Sest suur on temma armo tö. Hõiskago kõik, kelli ello: Amen, Ja wigo kitust temmale. Oh wabba rahwas, tänna ja Issa ning Poega Waimoga. Halleluja, Halleluja!

3. Meil tulleb abbi Jummalast.

1. Meil' tulleb abbi Jummalast, Kes ifka wäggew olnud! Ta peastab häddast wäggewast, Mis meie peale tulnud! Se kurri waenlane Meid wihtab kurejaste, Ta tulleb sõddima Nüüd kawwalusega, Ei olle temma sarnast.

2. Kõik meie nõu on tühhine, Ei mõu meie wäggi; Se wõib meid ait' da diete, Kes pattust lahti teggi; Kes se on? küs'id ja. Suur Jesus, koston ma, Se Issand jurest wäest, Se Jummal, kelle käest Kõik wõimus meile tulleb.

3. Suur Jummal teeb, mis tõutab, Ja tahhab Waino anda: Ehk kurri selts kül ähwardab, Ei jõua wasto panna; Ehk wõetakse nüüd Meilt ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggawest, Ei ja need kasso sest, Meil' taewa riik peab jäma.

4. Jummal on suur. Laul 97.

Jummal on suur, ärramöötmata on temma auustus! Pitne ja pilwed on ta ümber ja katwad ta palget, pühhadus on temma troni tuggi. Tulli põlleb ta ees ning ta riffub oma waenlased ja petjab neid pihhuts ja põrmuts. Issand ärra

nuhtle meid, ärra nuhtle meid so wiha sees! Hallasta! Iisrael lodab so peale, oh Issand, sest sinno arm on lõp- mata. Hallasta! Ehk kange torm hirno meile teeb, siiski lodab veel Iisrael Issanda peal: Temma heldus meie abbi, temma wäggi meie tuggi. Au ja kitust laulame ikka temma pühha nimmele. Amen.

5. Sind, Issand, meie kidame.

1. Sind, Issand, meie kidame, et õnnistasid meie tö, ja lastsid päikest paistada, Kui tarwis, wiha sabbada.

2. Sest laulame nüüd sinno ees, So Poega Jesu nimme sees: Au kitus sulle iggawest. Se rohke armo ande eest.

Laulgo nüüd kõik se maailm, tenige Issandat sures rõmus ja laulge Temma ees sure rõmoga, ja tundke, et se Issand Jummal helde on! Ta on meid omma karjalambuks teinud. Tännage tedda rõõmsast nüüd ja tulge ta ette kõik tänn- lauloga. Tännage Issandat, sest temma heldus kestab igga- west. Amen!

6. Taewas ning maa kauwad.

Taewas ning maa kauwad, Jehowa sõnna jääb aeast aeani. Amen.

7. Hõiskago kõik se maailm. Laul 100.

Hõiskago kõik se maailm, teenige tedda rõõmsast ja tundke, et Issand teie Jummal on. Issand on helde ja temma heldus kestab iggawest. Hõiskago kõik se maailm!

8. Tänno sull', Jesus.

Tänno sull', Jesus, kõige armo eest! Suur on sinno arm, kõik maailm laulab sinno nimme auuks. Kõik maa ja taewas kummardab so ees. Keit õnsad hulga kummarda- wad sind ja inglid laulwad sinno troni ees. Oh õnsad waimud, millal same teiega ühhes foris taewas temmal' laulma. Oh pühha rahho, pühha taewa rõõm, mis usklik

füdda tunneb lotuses! Oh õnnis lotus, mis kui kottas taewa pole tõuseb, kindlasti uskudes! On hädda meil, waikselt nuttame ja kannatades rõmo otame. Tänno sull', Jeesus! Maa ja taewas laulwad sulle ühhes koris tänno!

9. Se on kaunis, löbbus ja hea. Laul 92.

Se on kaunis, löbbus ja hea, Summal, sind kita ning so nimmel' kites laulda, sa kõigetõrgem! Päwa tõustel sinno heldust, päwa lodel sinno tödde, sinno heldust ja so tõssidust kulut'da. Sinna lassed mind rõõmsast laulda omma kätte teggudest koris, ning ma fidan sinno wägge ja sinno kätte tööd. Issand, oh kui wägga sured on so tööd! Sinna olled kõige tõrgem ja ellad iggawest, Issand, kuida on so heldus ni suur!

10. Issandat kiitke, kõik pagganad. Laul 117.

Issandat kiitke, kõik pagganad! Kiitke tedda, kõik rahwas! Sest temma heldus ja tödde seisab meie peal kunni iggawest. Halleluja! Amen.

11. Kõik taewad laulwad Jehowale kitust.

1. Kõik taewad laulwad Jehowale kitust, ja nende heäl käib ülle maa. Kõik lomad, metsad ja mäed ja merred, eis nende laulo kule sa! Kes kannab taewased arrotod tähhed, ja päiksest meie ette toob, et paistab kaunist ja rõmustab südant ja watab heldest kõige peal.

2. So pärralt, Summal, on iggawest wäggi, ja sinno pärralt on se riik; ning et sa wäggewast wallitsed, aitad, on sinno pärralt ka se au. Keit olled sinna ni targaste seadnud ja hoiad selge armoga, sa olled helde, sind tahhame kiita ja sinno nimme kulut'da.

12. Terre, terre, Jeesus Kristus.

Terre, terre, Jeesus Kristus, sündind neitsist Mariast. Meie õnneks landsid waewa sa surmani. Sinno surmast tulgo meile surmas rõmo rohkeste. Rule heldest meie palwed ja anna, mis ihkame!

13. Nüüd römopääw on kääs.

Nüüd römopääw on kääs, Nüüd römopääw on kääs!
Oh Gestimaa, sest wõtta ja So Jummalat nüüd tännada
Ja laula kites omma Keisril' ka! Wiiskümmed aastad on
jo mödas nüüd Kui priust lätte said! Se kalso hea, sest
finni pea Ja kaswa selle põhja peal Nüüd kärmest eddasi!
Sa kanges ühhes nõus ja waimo jõus, Siis wõid sa seista
weel, Kui tormid käiwad peal; Sest römopääw, mis kä,
So lotus olgo se!

14. Gesti wennad, laulgem röömsast.

1. Gesti wennad, laulgem röömsast, Riitkem omma isja-
maad! Tuhhat suuga hüüdkem wahwast, Et kõik rahwas
kulewad, Gestimaad ja Gesti rahwast Meie südda armas-
tab! Mitto Jummal kõrgeft taewast, Meie kallist Gestimaad!

2. Jggal pool, kus Gesticahwas Ellawad, seal kuuldaske,
Et neil Gestimaa on armas, Lemmal kitust lauldaske. Gesti
meel ja Gesti südda, Gesti laulud meie suus, Se on
armas kõigil' kuulda, Wanna küll, ja ikka uus!

2. Terre, Gestimaa ja laulud, Gesti wennad hulgani!
Hoidke kōhhe ommad sammud, Jäge truiks surmani! Lõgem
lāt ja olgem röömsad, Gestimaa on kallis ma; Meie laulud
olgo kuulsad, Meie rööm on Gestimaa!

15. Oh mets so halja oksadega.

1. Oh mets, so halja oksadega, Sind terretan ma tuh-
hat ford! So pude al on hea olla; Sest kidan sind ni
mitto tuhhat ford, Ja terretan sind tuhhat ford!

2. So pude al ma tahha laulda Ja rōmus olla julgeste,
Kõik linnud wõtko wasto kosta, Et Jummal teind kõik tar-
gaste, ja heldeste.

3. So pude al mul tulles mele, Kui õnsaks teeb mind
armastus; Siin mõtlen selle warra peale, Mis minno
surem õnnistus, Mo maggus lotus, rōmustus, mo rōmustus!

4. Siin wares templis tahhan kita, Mo Jummalat ta helduses! Jummal on hea ja temma heldus, Se festab ikka iggawest, jah iggawest!

5. Oh mets, so halja oksadega, Sind terretan ma tuhhat furd! So pude al on armas olla, Sest kidan sind ni tuhhat furd, Ja terretan sind tuhhat furd, jah, tuhhat furd!

16. Mis hiilgab weel õhtul seal mää peal.

1. Mis hiilgab weel õhtul seal mää peal, Kui jo tähhed paistwad üllewel? Se on meie firrik, meie firrik, Ta kutsus teekäijat weel palwele.

2. Mis kuulbaks' weel õjel seal mää peal? Kes laulawad seal ni halledast? Seal meie wendade hull on kous. Ja kiitwad Jummalat ühhes nõus.

3. Mis helliseb õjel seal mää peal, Et halledast tornist ui nuttaks heal? Seal furno kellake helliseb, Ja sadab teekäijat weel rahhule.

17. Kewwade laul.

1. Oh kewwade, sa kallis ja illus ello aeg, Kus määd ja orrud ehtis ja laulab, õitseb tõik! Sa ärratad tõik ülles, mis furnud, ellama; So haljas, pehmes süles nüüd rõõmsast laulan ma.

2. Sa kulutad meil' uest, et Jummal ellab weel, Kes meid, kui isja heldest, ei jätta mahha teal! Kõik lomad, rohhi, lilled, mets, wäljad, mäed, weed, Kõik hallikad, puulehhed, tõik jälle rõõmsaks teed.

3. Sest laulame ni waljust so auust, kewwade! Et orrust, mää kaljust so kitust kulukse! So palla päwapaiste, so pikne, wälgolööb, So õhtowiim ja kaste, teeb rõmo, armas aeg!

18. Suur rõmopääw on tulnud.

1. Suur rõmopääw on tulnud, Meil rõmolaulud suus, et Jummal helde olnud Ja sures truuses, wiiskümmend aastat aitnud Meid wabbalt ellada Ja siamaale lastnud Kõik hästi siggida.

2. Kes laulda wõib, se laulgo: Mei' Keiser ellago! Tal' Jummal terwist andko Ja Tedda kaitsego! Mis heldus istutanud, Dn heldus kossutan'd: Mei' Keiser priust annud Ja Keiser kaswatan'd.

3. Nüüd, Gestiennad, wõtte Kõik sedda kindlat nõu: Et töös ja sõnnas andke, Kõik meie Keisril' au! Mei' Jummal ülle kõige, Siis Keiser, issamaa; Mi ikka oln'd, ni olgo Ja jägo lõpmata!

4. Kes noremad on, õpp'go, Kuus enne nende ees Dn teh- tud, nõnda tehko Ja teen'go truuses, Mi Jummalat, kui Keisrit, Kes temma sullane; Meist nähko jälle lapsed Ja tehko eddasi!

19. Kui jo jõed rõõmsast jookswad.

1. Kui jo jõed rõõmsast jookswad, Metsad lehtes kohha- wad; Kui jo lilled wäljal õits'wad, Linnud metsas laula- wad; Kui jo karjad wäljas käiwad, Lapsed wainul huika- wad: Siis on õiged laulopäwad, Mis mei' paljo rõmo saatwad; Siis on rõõm, siis on rõõm!

2. Lastem siis, oh laulowennad, Ommad laulud kõllada! Kewwadised päwad kennad, Wõiwad süddant awwada. Rõõm, se tahhab lauluks sada Igga weitse linno suus. Wõtkem, wennad, rõmustada: Wanna sui on jälle uus! Mei' on rõõm, mei' on rõõm!

3. Kullertuppud, Janililled Waatwad lahkest meie peal; Rõmo laulwad linno keled, Rõmo karjalaste heal. Kui kõik lomad rõmo tundwad, Et nüüd kewwade on kä, Lauldes se eest tänno andwad, Leja armo tunnistawad: Siis on rõõm, siis on rõõm!

20. Terre nüüd, sa kallis pääw.

1. Terre nüüd, sa kallis pääw, Sind on Jummal jälle annud; Ja on armust kannatanud Ja weel ello pikken- tand: Terre sa, oh kallis pääw! Tänno sull', Jummalal' Se armo eest!

2. Halleluja! lauloga Tännä unneſt ülleſe ärta, |: Sul on Jummal armo näitnud Ja ſind rohkeſt õnniſtand :| Terre ja ic.

3. Omma tänno ohwriga Paltweſ temma ette aſtu. |: Ta on helde, armoline, Keſ ſind kaitſeſ, kaitſeb weel :| Terre ja ic.

21. Mo iſſamaa, mo õn ja rõõm.

1. **M**o iſſamaa, mo õn ja rõõm, Kui kaunis olled ſa! Ei leia minna ial teal Se ſure laia ilma peal, Mis mul ni armas olleſ ka, Kui ſa, mo iſſamaa!

2. Sa olled mind jo ſünnitand Ja ülleſkaſwatand; Sind tännan minna allati Ja jään ſull' truits ſurmani, Mul kõige armsam olled ſa, Mo kallis iſſamaa!

3. So ülle Jummal walwago, Mo armas iſſamaa! Ta olgo ſinno kaitſija Ja wõtko rohkeſt õnniſt'da, Mis ial ette wõttad ſa, Mo kallis iſſamaa!

22. Mo meles ſeiſab allati.

1. **M**o meles ſeiſab allati Mo hiilgaw iſſamaa! |: Kuſ rahwas waitne, ſüddamif Ja lotuſeſ ni kannatlik: Mo armas kallis maa! :|

2. Kuis kuffulind ſiin kõrgelt hüüd', Kuis metſad kõhha-
wad, |: Ja orrud rahhuſ hingawad, Kuis lehhed kaunist
hiilgawad Ja ehhad punnawad! :|

3. Weel kõllab keel ſiin kindlaſte Ta wanna põhjuſel;
: Weel määd ſiin juttu weſtawad Ja orrud kõnnet kannawad,
Suuſ ſõnno lehtedel. :|

4. Ja Geſti poegift tunniſtab Neil ſõnna, rikkas hea! :
: Nad wahwad wõitjad sõddades Ja kundes käiwad, külwa-
des Siin iſſa pinna peal. :|

23. Kui meie waim ſiin laulo tiwul.

1. **K**ui meie waim ſiin laulo tiwul Maalt ülleſſe on
lendamäſ, Ja meie ihhul ka terwiſ kä: |: Siis tunneb ſüdda

maggust rõmo, :| Mis taewa pool meid üllendab, Ja laulab su ka rõmolaulo: Oh issamaa, so pärrast südda rõmustab!

2. On piddud meil ja rõmopäwad siin wahhest ka, Kus päwatööd ja waewad jäwad meist emale: Siis tunneb ic.

3. Kui Gesti laul, mis Gesti rinnust keeb ülesse, Meid kossutab, et südda lahkest jääb rahhule: Siis tunneb ic.

24. Öhto kellad.

1. So öhto kellad hüüdwad Meid unnerahhule; So karjad metsast lähwad Ka wälja öhtule. Müüd jääb kõik wait ja tassa, Mets, wäljad, mäed ja wõssa, |: Ta tulles ommas auus.:| Oh wainne ö!

2. So ehhitab end taewas Müüd kuldse tähtega, Ku paistab nende seas Ta waitse illoga. Kõik mis mo filmad näwad, Kõrw tuleb, meled tundwad, |: Se annab Lojal' auu! :| Oh wainne ö!

3. Suur on, mis Jummal teinud Meil', Gesträhwale; Meil' agga tihti läinud Ta tee pealt kõrwale! Kõik sedda tahhetseme Ja uskus palwet teme: Meil' andeks anna sa, Ja kannata!

25. Mo issamaa on minno arm.

1. Mo issamaa on minno arm, Kell' süddant annud ma! Sull' laulan ma, mo ülem ön, Mo õitsew issamaa! So wallo süddames mul keeb, So ön ja rõõm mind rõõmsaks teeb, Mo issamaa.

2. Mo issamaa on minno arm, Ei tedda jätta ma, Ja peaks jadda surma ma Sepärrast surema! Ehk laimab wõera kaddeus, Sa ellad siiski süddames, Mo issamaa!

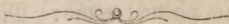
3. Mo issamaa on minno arm, Ja tahhan puhkada: So rüppe heidan unnele, Mo pühha issamaa! So linnud und mull' laulawad, Mo põrmust lilled õitsewad, Mo issamaa.

26. Sind surmani!

1. Sind surmani kül tahhan Ma kalliks piddada, —
Mo õitsew Gesticradda, |: Mo lehtaw Gestimaa.:|
2. Mo eesti wainud, jöed Ja minno emma feel, Teid
föргеks kita tahhan |: Ma surma tunnil weel.:|
3. Kuis sa ni hellast kannad So lapsi kätte peal, Meil'
annad leiba, tattet |: Ja wimast asset weel.:|
4. Töest armsam on mul hing'da So pöues, Maarjamaa,
Kui wöeral piril õnnes |: Ja auus ellada.:|

27. Keisri laul.

Summal, Keisrit kaitse sa, Wäggewalt, kuulsalt wal-
lit's'da kituseks, kituseks! Ellago kawa Ja, Wallit'sego auuga!
Summal, Keisrit kaitse sa!

Die Kaiserin

